

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till
landskapslag angående ändring av
landskapslagen om kommunalskatt på
inkomst.

Allmänt om framställningens innehåll

I föreliggande framställning föreslås, att bestämmelserna beträffande avdrag vid kommunalbeskattningen ändras så att avdragsbeloppen, genomgående höjes för att inte avdragen till följd av den fortgående penningvärdeförsämringen skall förlora sin betydelse, att Ålands penningautomatförening befrias från skyldighet att erlægga kommunalskatt samt att rätt att göra såkallat dividendinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen införs.

Förutom de ändringar som ovan berörts, har för undanröjande av oklarheter i lagtexten, gjorts vissa preciseringar.

1. Bestämmelserna beträffande avdragens storlek.

Landskapslagen om kommunalskatt på inkomst (45/76) innehåller, oaktat den utgör en s.k. blankettlag varigenom rikets lag om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74) antagits, vissa från sist-sagda lag avvikande bestämmelser. Avvikelserna innebär huvudsakligen möjligheter till större avdrag vid kommunalbeskattningen här än vad som är fallet i riket. Motivet för införande av avvikelserna var att de avdrag som medgavs enligt rikslagstiftningen ansågs för små. Emellertid kommer genom en lagändring som nyligen antagits i riksdagen (prop.nr. 131/1977 rd.) vissa centrala avdrag att höjas med verkan från och med år 1978. Höjningarna är i medeltal c:a 15 procent av de belopp som avdragen för närvarande uppgår till. Dessa belopp har i flere fall varit oförändrade sedan år 1975.

De avdrag som i landskapslagen om kommunalskatt på inkomst fastställts till högre belopp än i riket är huvudsakligen av social natur. Landskapsstyrelsen anser det därför viktigt att dessa avdrags realvärde bibehålles. Eftersom man för närvarande får räkna med en årlig inflation av c:a 13 % föreslår landskapsstyrelsen att de i sagda landskapslag år 1976 fastställda penningbeloppen till år 1978 skulle höjas med c:a 28 % och de år 1977 fastställda beloppen med c:a 13 %. Härigenom skulle framför allt de medborgargrupper som hårdast drabbats av de stora prisförhöjningarna på dagligvaror erhålla en viss kompensation därför. Landskapsstyrelsen avser att framdeles föreslå nya justeringar av skatteavdragen i takt med penningvärdets försämring.

2. Befriande av Ålands penningautomatförening från skyldighet att erlægga kommunalskatt.

På grund av en i riket nyligen genomförd lagändring (FFS 510/77) beskattas Finlands penningautomatförening i kommunalbeskattningen endast för sådan inkomst som ej hänför sig till föreningens i lag förutsatta verksamhet, vilket innebär att den ej behöver erlægga skatt för inkomster på grund av spelverksamheten men väl för inkomster som erhålles t.ex. vid försäljning av automater. Den verksamhet som Finlands penningautomatförening driver i riket motsvaras här av Ålands penningautomatförenings verksamhet. Med hänsyn till att fråga är om allmännyttig verksamhet och att vinsten därav till stor del kommer även kommunerna till del, föreligger goda skäl att helt befria Ålands penningautomatförening från skyldighet att erlægga kommunalskatt. Fördenskull föreslås att i ett nytt 2 mom. i 3 § landskapslagen om kommunalskatt på inkomst stadgas att Ålands penningautomatförening ej är skyldig att erlægga kommunalskatt.

3. Införande av dividendinkomstavdrag.

På grund av en motion i ärendet (hemst.mot.nr. 49/1976-77) hemställde landstinget den 15 april 1977 att landskapsstyrelsen skulle till landstinget överlämna "förslag till ändring av landskapslagen om kommunalskatt på inkomst, så att rätt till dividendinkomstavdrag införes". Av motionen och lag- och ekonomiutskottets betänkande däröver (Leu.bet.nr 22/1976-77) framgår att det av motionärerna väckta förslaget närmast härleder sig av en önskan att gynna landskapets näringsliv. Lag- och ekonomiutskottet anför i sitt betänkande att en sådan effekt endast kan nås såvida det föreslagna avdraget icke medges för andra dividenders del än för sådana som fysisk person erhållit från aktiebolag med hemort i landskapet. Landskapsstyrelsen anser att de av motionärerna och lag- och ekonomiutskottet framförda synpunkterna kan godtagas såsom motiv för införande av en avdragsform av ifrågasvarande art. Maximibeloppet för avdraget bör uppgå till av utskottet föreslagna 1.000 mark, varvid det kommer att ligga i nivå med det dividendinkomstavdrag som tillåtes i statsbeskattningen från och med år 1978. Avdragsrätten bör begränsas på det sätt som utskottet föreslagit. Anledningen till att en begränsning bör ske är förutom de skäl som utskottet anført den omständigheten att kommunernas ekonomi blir lidande om alltför liberala avdragsregler medges. Redan nu går kommunerna miste om relativt stora belopp till följd av att avdragsreglerna för skattebetalarna är förmånligare i landskapet än i riket. En ytterligare minskning av de kommunala inkomsterna av ifrågasvarande

orsaker bör således ej tillåtas bli särdeles stor. Av olika skäl bör minskningen dessutom genomföras så att de så kallade sociala avdragen prioriteras.

Bestämmelser beträffande ovan nämnt dividendinkomstavdrag föreslås ingå i en ny 7a §.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt på inkomst.

I enlighet med landstingets beslut

ändras 4 § 2 mom., 6 § 2 mom., 7 och 8 §§, 9 § 1 mom. landskapslagen den 17 augusti 1976 om kommunalskatt (45/76), av sagda lagrum 8 § sådan den lyder i landskapslagen den 1 juli 1977 (51/77) samt fogas till 3 § ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 7a §, som följer:

3 §.

- - - - -

Ålands penningautomatförening är ej skyldig att erlægga kommunalskatt på inkomst.

4 §.

- - - - -

Arbetstagare är berättigad att från sin skattepliktiga inkomst avdraga ränteinkomst av medel, vilka han deponerat i intressekontor som grundats av hans arbetsgivare, dock högst 300 mark.

6 §.

- - - - -

I 29 § 1 mom. 6 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett avdrag för sjukdomskostnader får utan avseende på i lagrummet angivna begränsningar göras till fullt belopp, dock så att av sådana kostnader som föranledes av sjukhusvistelse i annat land än Finland eller Sverige, såvida ej intagning skett på grund av inhemsk läkares remittering, får avdragas högst 1.500 mark då fråga är om ogift eller fränskild person, änka eller änking samt sammanlagt högst 2.000 mark då fråga är om makar. Har den skattskyldige under skattåret försörjt minderårigt barn skall här avsett maximibelopp höjas med 250 mark för varje barn. Till den del här avsedda kostnader ersättes på grund av försäkring eller av annan orsak får avdrag ej göras. Ej heller får avdrag göras för kostnader i anledning av resa som för behandling

av sjukdom företages till läkare, sjukhus eller med sjukhus jämförbar inrättning i annat land än Finland eller Sverige, om resan företages utan remittering eller ordination av inhemsk läkare.

7 §.

I 31 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett avdrag för nedsatt skattebetalningsförmåga utgör vid kommunalbeskattningen i landskapet högst 5.000 mark.

7a §.

I 34 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett dividendinkomstavdrag får i landskapet göras jämväl vid kommunalbeskattningen, dock endast beträffande dividend och ränta på andelskapital som erhållits från aktiebolag eller andelslag, vars hemört enligt bolagsordning eller stadgar är belägen i landskapet.

8 §.

Beträffande de avdrag som avses i 36 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet gäller i landskapet följande avvikande bestämmelser:

a) barnavdraget utgör 1.400 mark;

b) ensamförsörjaravdraget vid kommunalbeskattningen utgör 2.100 mark för varje barn, för vilket barnavdrag beviljas den skattskyldige; samt

c) studieavdraget utgör 1.400 mark för varje termin under vilken den skattskyldige erhållit regelbunden och full undervisning vid grundskola, yrkesskola, aftonläroverk, läroverk, högskola eller därmed jämförbar läroinrättning.

Har skattskyldig under skatteåret försörjt barn som därunder fyllt högst 20 år och har barnet under skatteåret åtnjutit undervisning som berättigar till i 1 mom. c punkten avsett avdrag från inkomst, äger den skattskyldige rätt att för varje här avsett barn avdraga skäligen kostnader, högst 700 mark per termin, för resor som barnet företar mellan hemmet och läroinrättningen. Bor barnet i anledning av studierna på annan ort än hemorten, får den skattskyldige ytterligare avdraga de skäligen merutgifter som föranledes härav, dock högst 1.200 mark per termin.

Äger flere skattskyldiga rätt till i 2 mom. avsett avdrag för samma barn, får avdraget beviljas endast den som har de största inkomsterna,

9 §.

Utan hinder av bestämmelserna i 37 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet utgör 3.800 mark det högsta inkomstbelopp som i sin helhet skall avdragas såsom grundavdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet. Överstiger inkomsten 3.800 mark minskar grundavdraget med en procentenhet för varje fullt belopp av 30 mark varmed inkomsten överstiger. 3.800 mark.

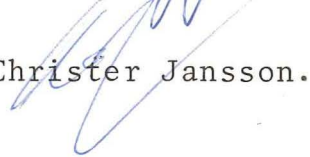
Landskapsstyrelsen kan beträffande viss kommun, såvida fullmäktige därom anhållit och skattebetalarna i kommunen har låg medelinkomst, nedsätta i 1 mom. angivna inkomst- och avdragsgränser till lägst 2.500 mark.

Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1978.

Mariehamn, den 22 november 1977

L a n t r å d

Lagberedningschef

Alarik Häggblom

Christer Jansson.